

מרובה פרק שביעי בבא קמא

עין משפט
גר מצוה

קב א ב מ"י ס"ב
מסלכות נכסיה ס"ג
פ סמח עש"ן ח"א

לי"ח קפחתינו רש"ח

משום ביטחונא דעדיים קא מודה. והא דאמר בפרק שפועת
העדות (שפועת ל' נ"ג) דלרבי אלעזר ברי שמעון לא
משכחת לה דמודה מפי עולמו דפטור אלא היכא דליכא עדים כלל
היינו אליבא דשמואל: **אמר** ליה רבא (ס') קפחת לטבי דבי רב -
פי' בקונטרס ליערות תלמודים שבבית
המדרש שאמר דבר שאינו רב
הוא ידוע מילתיה דרב גדול ממך
אין לו זה החילוק וקשה דבכל דוכתי
היי קיפוח לשון טילוח כמו לקפחתי
בטלכות סן בחין צפ' שני דקדושין (ד'
(ב:)) ודכתי (ד' מט:)) וכמו קפחתינה
לחולא דרבנן סמוכי בטעוהא גישין
(ד' נט:)) ורשב"ס פי' ל"ג אמר ליה
רבא אלא אמר רבא קפחתי לטבי דבי
רב פירוש נלחתי את רב המטנא
שהוא סבי דבי רב והאכתי לו מכת
דברי רב הוגא שהיה יודע דברי רב
ויוטר ממנו שאין לחלק כמו שחילק
והביא ראה מפי"ק דסנהדרין (ד' י"ו:
וה*) דאמר התם אמרי בי רב רב
הוגא ופריך ודאמר רב הוגא אמרי
בי רב ומשי אלא אמר רב המטנא
ולכתי קרי ליה סבי דבי רב וקשה
חדא שמוחא כלן בסנהדרין אמר ליה
ועוד דלן דרך לומר אימא נמי
אחרי הסתר את דבריו ועוד דכותיה
דרב המטנא די"ק מתני' ובריייתא
כדאמר בסמוך ולרב הוגא מפקח
מתני' מדברי רב ונראה לפרש אמר
ליה רבא (י) קפחת לטבי דבי רב כלומר
אמר ליה רבא לרב המטנא נלחת
את רב הוגא שהוא סבי דבי רב שהוא
לא ידע לחלק כאשר חלקת בסנהדרין
מפרש ר"ח חימוא רב המטנא פירוש
לא חימוא אמר רב הוגא אמרי בי רב
אלא אמר רב המטנא אמרי בי רב
וכן משמע דלפי האמת נמי הוי אמרי
בי רב רב הוגא דכערל (במות ל'
פנ:והס*) קאמר בי רב מני רב הוגא
ורב הוגא אין הלכה קאמר וקונטי'
דקק סס לפרש דהא דאמר בסנהדרין
חימוא רב המטנא דוקא היכא דמוכח
דהיינו היכא דליכא אמר רב הוגא
אמרי בי רב התם הוי רב המטנא
וקשה דל"כ כי קאמר בסנהדרין שלחו
מתם רבי יוסי בר חנינא מחבו עליה
במערבא ר' אלעזר ופריך הא שלחו
מתם לרבי יוסי בר חנינא מולא כו'
ומשני אלא חימוא ר' אלעזר ופריך
דמוכח שאני ועוד דלא יתכן כלל
שיאמר רב הוגא משום רב המטנא
שהיה תלמיד תלמידו כדמשמע
בריש הדר (עידוין ל' ס"ג) ואין
להאריך כאן בזה:
בריייתא

KUJ (מחנה)
מורה הקדש ואחד
בא ע"ה
מח רב רמלא

ד"ה (חא)

KUJ
[ד"ה אמרי] ד"ה ל' רמלא:
פא דאמר רב רמלא בקנס
פא דאמר רב רמלא בקנס
פא דאמר רב רמלא בקנס
פא דאמר רב רמלא בקנס

(ה) ב"ה אמר ליה רבא
קפחתינו לטבי דבי רב:
(ב) שם אכל אמר ליה
נכסיה ונלו: (א) רש"י
ד"ה מעי ליה וכו' דבי
חוקיה: י"ב לפול סוק
דף ס"ג: (ד') ר"ה (אמר)
רבא גרסי' וכל גרסיין
אמר ליה: תל"ח וי"ג
וזה משי רשב"ס ואח"כ
רבי יעקב והטעם
והפירוש על כלל הסיפס
של בית המדרש בלמחר
לפניהם דבר שאינו
וכאן כולו נלדו וכו'
פי' רש"י ולפי זה שפיר
גרסי' אמר ליה ולא"כ
משי" (רב המטנא קרי
וכו' דבריו) תל"ח וי"ג
וס' משפטים:
(פ) חוסי ד"ה אמר ליה
רבא קפחתינו לטבי
וכו' שאלות דבר:
(ו) בא"ד ונראה לפרש
אמר ליה רבא קפחתינו
(ט) א"ר רמלא (כ)
(ל) ר' רמלא

מחנה
א"ר רמלא (כ)
א"ר רמלא (כ)
מחנה

שאל נכנים דין סוס - לא היו בית דין יושבין ולא מקום ישיבת
ב"ד הוה אלא בשוק הודה לו: **שכר הודים** - משמע אפילו אחו
עדים בטר הכי פטור: **פמלא דדיינין פרט למרשיה את עלמו** -
והאי קרא למיל' מאחד ירשיעון אלהים נפקא פרט למרשיה את
עלמו אלא לאו שמוע מינה ס"ל למורה
בקנס ולא (נעדיס ונ) למורה בקנס
ואחרי כן בלו עדים: **מיכסי ליה**
לגנב עלמו - לחייב כפל לגנב עלמו
דרדשיה כלל ופטר מהמאל תמאל
כדנפא דבי חוקיה (ג) וחי"ב
עלמו בקרן: **כפל לא עכסי ולא**
פכסי - רבותא אשמעי' כדאמריין
לקמן דלע"ז דלמטביחה לא הודה
ונמאל טענה או מנר דבאו עדים
פטור ודיקון דמכפל איפטור ליה
בהודאה 'לגנב' וכו' לא מחייב ארבעה
והמשה דכיון דמדלית כפל מייניה הוי
ליה תשלומי שלשה וארבעה והני לא
קייבי: **וישירו** - לאחר שהודה ויתחייב
קסא: **לשמואל דלא טפלי הי'**
רבה לא מני למימר דהנא קמא קא' קאי
כוותיה דהשתא ומה הכל דשמע
שממששין ובזון ומחמת ביטחונייהו
אודי פטר ליה וףץ ע"ג דהדרו
אחו כל שכן מודה מעלמו ואח"כ
בלו: **לרב מי נפא** - מי אילטיב
ליה לזוקמי מילתיה כהנאי' וכו'
למלא מני לטויי' לר' אלעזר בר ר'
שמעון אילבייה ולמימר דשני ליה לר'
אלעזר בין ראה עדים שממששין
ובזון למורה מעלמו בלא פחד עדים:
מפסכרל מילתיה דרב - דפטר אפילו
אם בלו עדים: **בזומר גנבתי** -
דחייב עלמו שלם קרן מיהא בהודאה
הלכך הודאה גמורה היא ופטור
מכפל ומארבעה וחמשה: **שפרי פטר**
עלמו פלנוס - בהודאה דטביחה לא
היה מחייב עלמו כולוס שהיה יודע
שהמודה בקנס פטור הלכך לאו
הודאה היא ומשלים אם בלו עדים
ולא אמריין מודה בקנס ובלו עדים
פטור אלא היכא דליכא קרן וקנס
דחי"ב ליה ממוגא דהודאה ומתכוין
להחזיר ממון: (ז) אמר רבא גרסיין
ולא גרסיין אמר ליה קפחתינה לטבי
דבי רב רב המטנא קרי סבי דבי רב
כדאזר צפ"ק דסנהדרין (ד' י"ו):
קפסתי - י"ס בידי תשובה לקפת
דבריו: **דהא רבן גמליאל** - בהודאה
שיחמא את עין עבדו פטר עלמו
מכלוס היה דלון כאן אלא קנס וכי
דלוותיה רב חסדא לרב הוגא מינה
מדוקיא דרבא אין ק"ל עדי"ס הא אהו
עדים מחייב: **ולא שני ליה** - רב
הוגא למימר דשאני רבן גמליאל דפטור
עלמו מכלוס הוה וכו' האי גונגא לריכא
ליה לזוקמי בחון לבית דין, הא בבית
דין מיפטור ליה בההיא הודאה אליבא
לרב: **שפרי חייב עלמו בקרן** -
בהודאה ראשונה הלכך נפטר מן
הכפל וכיון דליכא כפל וכו' לא מחייב
בארבעה וחמשה: **שפרי פטר עלמו**
מכלוס - כלומר אין זה הודאה שהרי עלמו
דקפסני הכי הוציל והשתא נמורה בקנס פטור לשמעין בין ככלל ובין ב' וחמשה ויטתי נבז וטבה ומכר ע"פ עד אחד או
ע"פ עלמו איש מעלים אלא קרן' אלא לאו ש"מ לטבי לא נקט בהודאה גבי קרן' ובפל דבטי למיתני ע"פ שמו' דומיא לדוד ולמימר
דלי' הדר אחו עדים חייב וכו' הוה מני הודאה גבי גניבה וכו' לא מיתני ליה ע"פ עלמו' דומיא לדוד רש"י ר' ד"ה א"ר אמר פטור
אל כל השתא דלא אודי בקרן, דשני עדים שהעידו על הגניבה חייבוהו, מחייב אף בארבעה וחמשה לבי אחו סהדי כר' יוחנן:

אמר רבי
דכרני חייב
ודכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב

אמר רבי
דכרני חייב
אמר רבי
דכרני חייב